

[Dohrmann]

imod, og vi ser det gerne udvidet, således at langt flere fik den mulighed og ikke kun folketingsmedlemmerne plus det medlem, som Grønland skal vælge til Europa-Parlamentet. Jeg mener f. eks., at personer, der befinder sig på uddannelse hernede, også skulle have den mulighed, såfremt deres vælgere ønskede det; det kan vi ikke se der skal lægges nogen hindringer i vejen for.

En anden ting, jeg vil komme lidt ind på i forbindelse med lovforslaget om hjemmestyre, er spørgsmålet, om ikke såvel de grønlandske som de færøske folketingsmedlemmer skulle til at indtage en lidt anden holdning her i folketinget. Jeg erkender, at det står i grundloven, at de har fuld ret til at deltage i afstemninger her i folketinget på lige fod med alle os andre, men det ser efterhånden mærkværdigt ud, at hver eneste gang regeringen mangler et flertal for f.eks. bådafgift, elafgift, eller hvad man ellers kommer med af forslag om skatter og afgifter, er det de fire medlemmer fra Grønland og Færøerne, som sikrer regeringen det flertal, der pålægger den danske befolkning den ene byrde efter den anden. Derfor vil jeg faktisk opfordre såvel de grønlandske som de færøske medlemmer til at begynde at indtage en lidt mere neutral holdning. Resultatet af at fortsætte på samme måde vil være, at vi på et eller andet tidspunkt bliver tvunget til at overveje et forslag til en grundlovsændring i retning af, at vi ikke er så kraftigt repræsenteret oppe fra de kanter dér, for set i sammenhæng med hjemmestyre både på Grønland og på Færøerne er der noget, der er forkert.

Vores fremtidige Grønlandspolitik vil være kritisk. Vi mener, at sådan noget som Grønlandsministeriet burde have været nedlagt; vi synes, det er et overflødigshorn. Vi vil give hjemmestyret en chance, i særdeleshed i begyndelsen, og vil ønske dem held og lykke med det, selv om vi ikke tror, det er det rigtige. Det er ganske klart, at vi vil fortsætte med at være kritisk de steder, hvor vi mener pengene bliver anvendt forkert.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag er det sidste i rækken af egentlige hjemmestyreløve. Venstre var tilfreds med, at så stort et flertal af den grønlandske befolkning sagde ja til at indføre hjemmestyre ved folkeafstemningen den 17.

januar, og derfor er vi også indstillet på en hurtig gennemførelse af dette ikrafttrædelseslovforslag, som iværksætter det grønlandske hjemmestyre fra 1. maj.

Det bliver de grønlandske vælgers næste opgave i april at vælge et landsting for de næste fire år. Venstre kan tilslutte sig de betingelser for valgbarhed til landstinget, som er foreslået i § 4. Det nye i forslaget er, at også de i Grønland valgte medlemmer af folketinget og Europa-Parlamentet skal være valgbare til landstinget. Det forekommer fornuftigt i betragtning af de særlige grønlandske forhold, som gør, at et folketingsmedlem eller et Europa-Parlamentsmedlem kan være nødt til at opgive sin faste bopæl på Grønland for at varetage sine funktioner i folketinget eller i Europa-Parlamentet.

Den foreslåede fordeling af kredsmandaterne er et resultat af hjemmestyrekommissionens arbejde, som venstre kan tilslutte sig.

Med disse ord vil jeg på venstres vegne tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Burgdorf (KF):

Det er korrekt, som det er blevet påpeget, at dette lovforslag er slutstenen på den række af love, som er gennemført, vedrørende Grønlands hjemmestyre. Også dette lovforslag skal naturligvis gennemføres, og det bliver det også med stort flertal i dette ting er jeg overbevist om. Det kan ikke nytte noget at begynde at spekulere over, om det er forkert eller rigtigt – jeg mener, det er rigtigt – at Grønland nu skal til at stå anderledes på egne ben og klare problemerne, og jeg er overbevist om, at man vil kunne gøre det.

Det er også rigtigt, at slutstenen nu er sat på samarbejdet danskere og grønlandske politikere imellem i Grønlandsrådet, men sådan må det naturligvis være. Hvordan det organ kommer til at virke, som man har påtænkt skulle nedsættes til udveksling af meninger og synspunkter imellem grønlandske og danske politikere, ved jeg ikke, men blot synes jeg, at én gang om året er meget lidt til at mødes og drøfte fælles problemer.

Jeg vil gerne i øvrigt give lovforslaget min fulde tilslutning.

Yvonne Herløv Andersen (CD):